

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Malai Vitalie Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliat în r-l Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 04.02.2019 – 15.10.2019

2. instanța de apel: 06.11.2019 – 04.03.2020

3. instanța de recurs: 16.06.2020 – 13.10.2020

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 15 octombrie 2019, Malai Vitalie Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 251 Cod penal, la amendă în mărime de la 1 500 unități convenționale ceea ce constituie 75 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în agricultură pe un termen de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 30.01.2018, la biroul executorului Nistor Valerian cu sediul în mun. Chișinău bd. Ștefan cel Mare 67 of. 401, a fost prezentat spre executare documentul executoriu nr. 2-308/17 din 27.11.2017, emis de Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari, privind încasarea datoriei de la debitorul Malai Vitalie. Prin încheierea nr. 027-193/18 din 30.01.2018, s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu. La 02.05.2018, a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor mobile și anume unitatea de transport Dacia Logan a.f. xxxxx, fiind lăsată la păstrare debitorului la domiciliul acestuia din s. Xxxxx r-l Xxxxx. La data de 01.08.2018, executorul judecătoresc, a efectuat deplasare la domiciliul debitorului, întru ridicarea unității de transport Dacia Logan a.f. xxxxx, în scopul vinderii acesteia în condițiile legislației, în urma căreia s-a constatat că unitatea de transport indicată nu se afla în curtea casei debitorului unde a fost sechestrată și lăsată spre păstrare.

Totodată, debitorul cu scopul tăinuirii bunului sechestrat, contrar faptului că și-a asumat obligațiunea de a păstra acest bun, nu a informat executorul judecătoresc locul aflării unității de transport, ducându-l în eroare, amânând

prezentarea automobilului și achitarea datoriilor. În cadrul cercetării la fața locului din 11.10.2018, în gospodăria cet. Malai Vitalie amplasată în s. Xxxxx r- nului Xxxxx bunul sechestrat nu a fost stabilit.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Tripac Xxxxx în numele inculpatului Malai Vitalie, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a achita inculpatul de la comiterea infracțiunii incriminate.

În motivarea apelului s-a indicat:

- inculpatul Malai V. în ședința de judecată a declarat că, nu-și recunoaște vina în acuzarea adusă, el nu a ascuns nimic. La caz, l-au sunat doi executori, care au ridicat automobilul și l-au vândut. Când a fost pornit dosarul penal, mașina era ridicată și vândută de către executori;

- executorii au acționat incorect, nu a avut interdicții de a se deplasa cu automobilul, interdicții au fost puse la înstrăinarea automobilului, adică vinderea acestuia altei persoane, care nu a fost înstrăinat, nu a fost vândut;

- instanța de judecată, dă o apreciere critică declarațiilor inculpatului Malai Vitalie, considerându-le ca o metodă de apărare fiind combătute integral cu materialele cauzei penale, cum ar fi, declarațiile martorului Nistor Valerian care declară că a acționat în conformitate cu prevederile legale de aplicare a sechestrului;

- din declarațiile martorului și din materialele dosarului nu se confirmă încadrarea juridică a acțiunilor lui Malai Vitalie conform art. 251 Cod penal, și anume tănuirea bunurilor gajate, sechestrate de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor;

- probele administrate în cadrul urmăririi penale și a cercetărilor judecătorești incorect apreciate de instanța de fond. Probele la care face trimiterea instanța de judecată se contrapun, nu confirmă latura obiectivă și cea subiectivă, adică intenția directă a inculpatului și scopul acestuia de a tănui bunul sechestrat;

- atât acțiunile organului de urmărire penală cât și a instanței de fond, care nu au examinat obiectiv cazul dat, cât și demersurile înaintate de către apărare, alcătuiesc o neglijare a garanțiilor stabilite prin Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, cum ar fi dreptul prezumției nevinovăției și la un proces echitabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Malai V. a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

5. În motivarea deciziei instanța de apel a reținut că, analizând materialele cauzei și raportându-le la actul de învinuire, ținând cont de prevederile legale, procesul penal, a constatat cu certitudine că în acțiunile inculpatului Malai Vitalie lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 251 din Codul penal. Aceste concluzii se confirmă prin întregul sistem de probe analizate

și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală.

Subsecvent, instanța de apel a constatat că, pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, ce ar corobora între ele și ar demonstra vinovăția lui Malai Vitalie că, a comis acțiunea de tănuire a bunului sechestrat.

Instanța de apel a reținut că, la baza învinuirii de către acuzare au fost puse, iar de instanța de fond au fost preluate declarațiile martorului Nistor Valerian în ședința de judecată.

Instanța de apel analizând și apreciind declarațiile martorului prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind utile speței, însă aceste depoziții nu indică la culpa inculpatului, ci relevă acțiunile efectuate de către executorul judecătoresc în procedura de executare.

La fel, instanța de apel analizând și apreciind aceste acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind utile și veridice, însă aceste documente nu indică că, în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute la art. 251 din Codul penal.

În speță, instanța de apel a reținut lipsa laturii obiective, dar și celei subiective ale infracțiunii prevăzute de art. 251 din Codul penal, or instanța de apel a reținut că, careva acțiuni de amânare a prezentării automobilului, de tănuire a bunului sechestrat nu au fost identificate și nici probate.

La caz, instanța de apel a reținut și lipsa laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 251 din Codul penal, or se atestă lipsa probelor ce ar confirma că inculpatul Malai Vitalie ar fi comis careva acțiuni de însușire (consumare) și înstrăinare) sau din momentul tănuirii sau utilizării în alte scopuri a bunurilor gajate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate, în speță nu a fost probat faptul că unitatea de transport Dacia Logan, fiind lăsată la păstrare debitorului la domiciliul acestuia din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, ar fi fost tănuită de inculpat.

La caz, instanța de apel a reținut că, în speță lipsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 251 din Codul penal, atâta timp cât nu a fost probată tănuirea bunului aflat sub sechestru.

Prin urmare, conchizând, instanța de apel a menționat că, inculpatul Malai Vitalie urmează a fi achitat, or în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 251 din Codul penal, motiv din care apelul apărătorului urmează a fi admis, cu casarea sentinței contestate, or instanța de fond, în prezența circumstanțelor analizate mai sus, nefondat a concluzionat că inculpatul urmează a fi declarat culpabil în comiterea infracțiunii incriminată lui.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În argumentarea cererii de recurs invocă următoarele:

- decizia instanței de apel prin care inculpatul Malai Vitalie a fost achitat, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu mijlocul probatoriu, adus de către acuzare în sprijinul învinuirii formulate inculpatului și a ajuns la concluzia adoptării unei soluții de achitare, urma să motiveze această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe în parte, fapt ce pe caz consider că n-a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală, de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale;

-achitându-l pe Malai Vitalie, instanța de apel, nu a luat în considerație toate probele acuzării și nu le-a apreciat la justa lor valoare, fiind ignorată utilitatea lor (probelor acuzării) fără o motivare corespunzătoare sau bazată pe probe ale apărării ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului, astfel încălcând prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, conform căruia fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu- din punct de vedere al coroborării lor;

- pronunțând decizia, instanța de apel și-a întemeiat soluția într-un mod determinat pe declarațiile inculpatului Malai Vitalie, declarații care în opnia justificată a acuzării de stat au fost prezentate în detrimentul examinării obiective și multilaterale ale cauzei;

- toate probele administrate de către organul de urmărire penală dar și de către acuzatorii de stat în fața instanțelor de fond și apel dovedesc dincolo de orice dubiu rezonabil că, inculpatul Malai Vitalie a săvârșit infracțiunea incriminată de către procuror la etapa urmăririi penale;

- circumstanțele de fapt ale cazului, în opinia acuzării de stat au fost stabilite greșit de către instanța de apel tocmai datorită aprecierii eronate a probelor iar circumstanțele de drept ale aceleiași spețe au fost la rîndul lor constatate greșit;

-prin probele menționate consideră că, în acțiunile inculpatului Malai Vitalie se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate;

- instanța de fond întemeiat a constatat că, inculpatul Malai V. a comis infracțiunea imputată, iar acțiunile lui corect au fost încadrate în baza art. 251 Cod penal;

- prin încheierea nr. 027-193/18 din 30.01.2018 s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu. La 02.05.2018 a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor mobile și anume unitatea de transport DACIA LOGAN a.f. xxxxx, fiind lăsată la păstrare debitorului la domiciliul acestuia din s. Xxxxx r-nul Xxxxx;

- astfel, prin „tănuire” se are în vedere ascunderea bunurilor sechestrate s-au confiscate de cei abilitați să le vîndă silit sau să le treacă în proprietatea statului. Chiar dacă Malai Vitalie nu recunoaște vina, probele cercetate în instanțele de judecată cu certitudine dovedesc că acesta a tănuit de executorul judecătoresc bunul sechestrat, unitatea de transport DACIA LOGAN a.f. xxxxx, în scopul vinderii acesteia contrar legislației;

- Malai Vitalie avea obligația să păstreze, fără să-l folosească, bunul sechestrat și să-l prezinte la prima cerință executorului. Contrar acestei obligații, Malai Vitalie a transmis unitatea de transport DACIA LOGAN a.f. xxxxx, unei alte persoane, despre care fapt n-a adus la cunoștință executorului Nistor Valerian;

- în timpul cercetării la fața locului din 11.10.18, efectuate de către ofițerul de urmărire penală Dragoi Sergiu, în gospodăria lui Malai Vitalie nu s-a depistat automobilul care a fost pus sub sechestru și care acolo trebuia să se afle la păstrare (f.d.43-45). Ulterior, automobilul dat, la 16.10.2018 în s.Doroțcaia, r-l Xxxxx, a fost ridicat de către executorul Vînga Comeliu în cadrul unei alte proceduri de executare (f.d. 146-147);

- urmează a fi respinsă versiunea apărării, potrivit căreia, nu poate exista faptul infracțiunii atât timp cât datoria lui Malai Vitalie față de OM „Invest Credit” SRL era mica decât costul automobiliului Hyundai H200 și în urma realizării lui trebuia să se stingă datoria. Or, potrivit declarațiilor martorului Nistor Valerian, suma debitorială constituia 19282,84 lei. Automobilul Hyundai a fost evaluat la prețul de 33800 lei, dar în contul executorului a parvenit suma de 27040 lei în urma vânzării, diferența fiind reținută de magazin ca comision. Erau mai multe datorii a lui Malai Vitalie, deaceia s-a pus sechestru pe ambele automobile la moment figurează datoria lui Malai Vitalie de aproximativ 14600 lei;

- în privința inculpatului Malai Vitalie erau intentate mai multe proceduri executoriale, din cauza neachitării datoriilor. Deaceia, cei 27 040 lei, obținuți în urma înstrăinării automobilului de model Hyundai H 200, au fost repartizați proporțional creditorilor, în dependență de valoare creanței, și ca rezultat, n-au fost suficienți pentru acoperirea datoriei față de OM “Invest Credit” SRL, sechestrul asupra celui de al doilea automobile rămânând în continuare valabil;

- instanța de apel nu a motivat întemeiat soluția sa privind achitarea inculpatului Malai Vitalie, iar prin neaprecierea obiectivă a probelor cercetate în ședința judiciară, instanța de apel la adoptarea deciziei a admis o eroare de drept, fără a acorda o valoare primară probelor care în opinia acuzării demonstrează vinovăția inculpatului, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, colegiului penal, îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- vinovăția inculpatului Malai Vitalie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal dovedită pe deplin, iar instanța de apel, eronat și tendențios, s-a statuat asupra oportunității achitării lui, fapt ce denotă că o asemenea decizie a instanței de apel nu poate fi menținută și urmează a fi casată pe motivele și temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia asupra recursului declarat avocatul Mihalache I., solicitând respingerea acestuia, deoarece de către acuzare nu au fost aduse careva probe pertinente, concludente și utile, care să coroboreze între ele și să

demonstreze vinovăția lui Malai V. în comiterea infracțiunii de tănuire a bunului sustras.

8. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârii atacate, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Procurorul în recursul declarat critică, aspectul de ilegalitate privind greșita soluție de achitare a inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 251 Cod penal, în acest sens solicitând menținerea sentinței, prin care acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii menționate, pe care Colegiul penal o consideră ca întemeiată.

În acest context, reieșind din materialele cauzei penale supuse judecării, instanța de recurs reține, că Malai V. de către prima instanță a fost recunoscut vinovat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, *tănuirea bunurilor gajate, sechestrate, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri, conform legii, să asigure integritatea lor.*

Instanța de apel, fără a examina alte probe suplimentare, în baza probelor examinate de prima instanță, a casat hotărârea acestei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Malai V., a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 251 Cod penal, deoarece fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Astfel, la adoptarea soluției, instanța de apel a menționat, că *“La caz, Colegiul reține lipsa laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 251 din Codul penal, or se atestă lipsa probelor ce ar confirma că inculpatul Malai Vitalie ar fi comis careva acțiuni de însușire (consumare) și înstrăinare) sau din momentul tănuirii sau utilizării în alte scopuri a bunurilor gajate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate, în speță nu a fost probat faptul că unitatea de transport Dacia Logan, fiind lăsată la păstrare debitorului la domiciliul acestuia din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, ar fi fost tănuită de inculpat.”*, totodată descriind latura obiectivă a infracțiunii în cauză, cu toate modalitățile normative cu caracter alternativ a acțiunii, elemente ce nu au fost incriminate inculpatului prin rechizitoriu.

Lecturând textul deciziei atacate, Colegiul penal lărgit constată că, argumentarea instanței de apel nu este adaptabilă speței și se bazează pe constatări teoretice, inclusiv dezvăluind elementele constitutive ale infracțiunii, în final specificând că *„lipsesc probe ce ar confirma că, inculpatul Malai V. ar fi comis careva acțiuni de însușire (consumare și înstrăinare) sau din momentul tănuirii sau utilizării în alte scopuri a bunurilor gajate,..”*, fără a lua în considerație faptul că, conform rechizitoriului Malai V., se învinuiește în *„tănuirea bunurilor gajate, sechestrate, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri, conform legii, să asigure integritatea lor.”*.

La fel, se reține că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiuni. Această acțiune-

săvârșită asupra bunurilor gajate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate-presupune următoarele modalități normative cu caracter alternativ: 1) însușire; 2) înstrăinare în cazurile nepermise de lege; 3) tănuire; 4) utilizarea în alte scopuri. Astfel, pentru întrunirea laturii obiective a infracțiunii în cauză este de ajunsă întrunirea unei singure modalități, în speță inculpatului fiindu-i incriminată anume tănuirea.

Însă, Colegiul penal lărgit atestă, că conform motivării menționate, instanța de apel eronat se expune că, în speță nu sunt întrunite toate modalități normative cu caracter alternativ, depășind limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

La fel, la adoptarea soluției, instanța de apel a menționat și faptul, că în speță nu a fost probat faptul că, unitatea de transport Dacia Logan, fiind lăsată la păstrare debitorului la domiciliul acestuia din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, ar fi fost tănuită de inculpat.

În acest sens, instanța de recurs reține, că prin „tănuire” se are în vedere ascunderea bunurilor gajate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate de cei abilitați să le preia, să le vândă, să le treacă în proprietatea statului, etc.

Analizând decizia atacată, în raport cu circumstanțele cauzei constatate în prezenta speță, Colegiul penal consideră, că soluția instanței de apel este neîntemeiată, deoarece, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că, prin încheierea nr. 027-193/18 din 30.01.2018, s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu. La 02.05.2018 a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor mobile și anume unitatea de transport Dacia Logan a.f. xxxxx, fiind lăsată la păstrare debitorului Malai V., la domiciliul acestuia din s. Xxxxx r-l Xxxxx. La data de 01.08.2018, executorul judecătoresc, a efectuat deplasare la domiciliul debitorului, întru ridicarea unității de transport Dacia Logan a.f. xxxxx, în scopul vinderii acesteia în condițiile legislației, în urma căreia s-a constatat că, unitatea de transport indicată nu se afla în curtea casei debitorului unde a fost sechestrată și lăsată spre păstrare.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că, prima instanță just a constatat că, inculpatul Malai V. a tănuit de executorul judecătoresc bunul sechestrat, unitatea de transport Dacia Logan a.f. xxxxx, deoarece Malai V. avea obligația să păstreze, fără să-l folosească bunul sechestrat și să-l prezinte la prima cerință executorului. Contrar acestei obligații, Malai V. a transmis unitatea de transport Dacia Logan a.f. xxxxx, unei alte persoane, despre care fapt nu a adus la cunoștință executorului judecătoresc Nistor Valerian.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal lărgit atestă, că instanța de apel incorect a interpretat și faptul că, în speță lipsește și latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, atâta timp cât nu a fost probată tănuirea bunului aflat sub sechestrul. La acest capitol Colegiul penal lărgit, fiind în acord cu prima instanță, evidențiază că, în timpul cercetării la fața locului din 11.10.2018, efectuate de către ofițerul de urmărire penală Dragoi S., în gospodăria lui Malai V. nu s-a depistat automobilul care a fost pus sub sechestrul și care acolo trebuia să se afle la păstrare (f.d.43-45). Ulterior, automobilul dat, la 16.10.2018, în s. Doroțcaia r-l

Xxxxx, a fost ridicat de către executorul Vînaș Corneliu, în cadrul unei alte proceduri de executare (f.d.146-147).

Astfel, în viziunea instanței de recurs, sunt corecte concluziile primei instanțe precum că, la caz, s-a constatat că Malai V. a tăinuit de executorul judecătoresc bunul sechestrat, unitatea de transport Dacia Logan a.f. xxxx, care i-a fost încredințată spre păstrare la domiciliul acestuia din s. Xxxxx r-l Xxxxx.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs, consideră că prima instanță a reținut corect starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor comise de către Malai V. și a dispus întemeiat condamnarea ultimului în baza art. 251 Cod penal, tănuirea bunurilor gajate, sechestrate, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri, conform legii, să asigure integritatea lor.

La fel, instanța de recurs consideră, că prima instanță a realizat o individualizare corectă a pedepsei, în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată.

Rezumând cele expuse, prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocate de recurent, și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, fiind stabilite erorile de drept invocate de către procuror.

În contextul celor statuate, Colegiul penal lărgit atestă că sentința este legală și întemeiată, motiv pentru care se apreciază, că apelul declarat de avocatul Tripac V. în numele inculpatului greșit a fost admis, din care considerente decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu menținerea sentinței adoptate de prima instanță, în privința lui Malai Vitalie.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăuș Dorina, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, în cauza penală în privința lui **Malai Vitalie Xxxxx**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 15 octombrie 2019.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 12 noiembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Guzun Ion